„Gazeta Lwowska"
z dodatkiem ... wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiac 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 164. Czwartek 18. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Dnia 13. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXXVI. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 88. Dokument koncesyi z 15. maja 1867 udzielonej c. k. uprzyw. galicyjskiej kolei Karola Ludwika na budowę i obrót kolei żelaznej ze Lwowa do Brodów z linią boczną do Tarnopola.

Nr. 89. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 29. czerwca 1867, względem przeniesienia austryackiego pobocznego urzędu celnego II. klasy, połączonego z bawarskim urzędem celnym w Neu-Albenreuth, do pierwotnej siedziby w Alt-Albenreuth w Czechach.

Nr. 90. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 6. lipca 1867, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego II. klasy w Grado do pobierania cła od istryjskich i dalmatyńskich win i olejów, przywożonych morzem w nieograniczonej ilości a przeznaczonych na potrzebę miejscową i dla najbliższej okolicy.

Nr. 91. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 10. lipca 1867, względem regulaminu dyet i pensyi urzędników prowizorycznych sądów powiatowych w Krainie, Salzburgu, wschodniej i zachodniej Galicyi, ważne dla krajów koronnych Krainy, Salzburga, Galicyi wschodniej i zachodniej.

Część nieurzędowa.

Na dziewietnastem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa J. Ex. minister skarbu br. Becke odczytał memoryał o stanie finansów państwa, którego treść była następująca:

Br. Becke rozpoczął od oswiadczenia, że okazało się potrzebnem zaprowadzić dualizm w finansach państwa. Rząd postanowił przedłożyć obu połowom państwa jedno brzmiące sprawozdania o położeniu finansowem, i przekład memoryału na język węgierski został już posłany do ministeryum węgierskiego. Mowca zapowiada jak największą otwartość w przedstawieniu rzeczy. Zaczyna od roku 1860. Niedobór (po wyłączeniu królestwa lombardzko-weneckiego) wynosił w 1860 roku 130 milionów w okrągłej cyfrze. w 1861 r. 127 mil., w 1862 r. tylko 85 mil., w 1863 r. 84 mil., w 1864 r. 86 mil. a w 1865 r. 51 mil. Niepomyślne stosunki finansowe w chwili obecnej są dalszym ciągiem poprzednich, a te dalszym ciągiem przeszłości od r. 1848. Na rok 1865 preliminowano niedobór tylko w sumie 8 milionów, ale wkrótce przekonano się, że będzie wynosił najmniej dziesięć razy więcej. W istocie wynosił 104 miliony. Wielkim dla finansów ciężarem była ugoda z bankiem zwłaszcza z powodu krótkich terminów wypłaty i znacznych rat. Pozostało tylko zaciągnąć pożyczkę jeżeli nie wstrzymać wypłaty. A zaciągnąć pożyczkę nie było łatwą rzeczą. Papiery austryackie nie miały wstępu do Holandyi. Niemiec i Anglii musiano ograniczyć się na targowicy paryskiej, która umiała korzystać z okoliczności. Rada państwa w r. 1865 krytykowała bardzo ostro stan finansów austryackich; byłoby to może pożyteczne gdyby nie było nastąpiło zawieszenie konstytucyi, ale to można powiedzieć, że świat finansowy nie był wówczas za polityką systawania. W takim stanie rzeczy pożyczka w r. 1865 musiała być zaciągnięta pod nader uciążliwemi warunkami.

Mówiąc o budżecie na rok 1866 p. minister finansów konstatuje zubożenie właścicieli ziemskich i przemysłowców, wielką liczbę zamkniętych fabryk i sprzedaży przymusowych, przez co dochody państwa zeszły do minimum. Do tego przyłączyły się niekorzystne stosunki targowicy pieniężnej i przesilenie w handlu bawełną. Taką była sytuacya gdy wybuchła wojna. Zaliczka w kwocie 9 milionów zaciągnięta u jednej ze spółek wiedeńskich wystarczyła na pierwsze potrzeby; potem zaciągnięto pożyczkę w instytucie kredytowym ziemskim w sumie nominalnej 60 milionów, która pierwotnie miała posłużyć do zapłacenia ostatniej raty bankowi. Spółka paryska ofiarowała się dać 25 milionów na asygnaty instytutu kredytowego ziemskiego, ale nie mogła dostarczyć tej sumy. Gdy już rozpoczęto wojnę, administracyi finansowej nic innego nie pozostało jak chwycić się ostateczniejszego środka i wydawać noty państwa z kursem przymusowym. Środek ten zalecał się jako pojedyńczy i nie trudny do przeprowadzenia. Nastąpiła nowa emisya papierowych monet zdawkowych w sumie 12 milionów. potem nałożono przymusową pożyczkę na Wenecyę także w sumie 12 milionów, z czego jednak wpłynęła tylko mała suma. Kasy krajowe zamiast odstawiać pieniądze żądały znacznych zasiłków. Po bitwie pod Königgrätz, gdy nieprzyjaciel coraz bardziej zapuszczał się w głąb kraju i zagrażał stolicy, gdy już obronę państwa miano przenieść w serce Węgier, ukazała się ustawa z 7. lipca 1866, która ministrowi finansów otworzyła kredyt na 200 milionów. Do zapłacenia kosztów wojennych w sumie 30 milionów talarów dopomogła państwu spółka. Po zawarciu pokoju trzeba było wynagradzać szkody przez wojnę zrządzone, szkody lasowe, udzielać zasiłki krajom alpejskim. Zaliczka bankowa została tymczasem zmniejszoną do 7 milionów. — W dalszym ciągu mowca rozszerza się nad stosunkiem między obiegiem not państwa i asygnat salinarnych i usprawiedliwia używany od roku środek finansowy, który sprowadził zwrot ku lepszemu, tak że niedobór w r. 1867 wynosi tylko 26 milionów. Ciężary państwa zmniejszyły się w r. 1867 o 76 milionów. Jeżeli nie zajdą jakie nieprzewidziane wypadki, mianowicie jeżeli nie nastąpią jakie większe klęski elementarne, natenczas i dochody dojdą do preliminowanej wysokości. Mowca spodziewa się, że dochody z podatków w Węgrzech będą znaczne, ponieważ zanosi się tam na dobre urodzaje a ministeryum węgierskie ma moc i wolę ściągać podatki. O ile wie, potrzeby węgierskiego ministeryum finansów przekraczają preliminarz dotychczas tylko o 164.000 złr. W budżecie wojskowym przewyżka wynosi dotąd 4 miliony. Administracya finansowa wybrnęła z wszystkich trudności, jakie w jej położeniu sprawiła wojna i jej przyczyny, aczkolwiek z ciężkiemi ofiarami, bo brak waluty znowu uczuć się daje a procenta od długu państwa znacznie wzrosły. Mówiono, że agio jest pożądanem w Austryi dla ochrony produkcyi. W istocie przynosi korzyść pojedyńczym osobom, ale korzyści te są bardzo wątpliwe w skutek zmian kursu. Kwestya, jak przywrócić walutę. musi być uważana jako najnaglejsza. ale agio nie doszło nigdy jak w 1859 r. do 50%. O stosunku państwa do banku mówi p. Becke, że bank protestował wprawdzie przeciw złamaniu ugody bankowej. potem jednak z najchwalebniejszą gorliwością wykonywał wszelkie polecenia rządu. Państwo jest dłużne bankowi tylko ostatnią ratę w sumie 80 milionów, którą według ugody powinno było zapłacić. Dług państwa wynosił w 1867 r. w skutek pomnożenia o 311 milionów kapitału i 14 milionów procentu. 3046 milionów kapitału a 127 mil. procentów. Tytułem wynagrodzenia szkód wojennych wypłacono dotąd blisko 21 milionów, z powodu klęsk elementarnych od r. 1856 ogółem 60 milionów.

W dalszym ciągu mowca rozwodzi się nad kolejami żelaznemi i przychodzi w końcu do następującego rezultatu: 3046 mil. długów państwa, 127 mil. procentów, 26 mil. pożyczek rocznych, banknoty w obiegu — niedobór chroniczny. Jak mu zaradzić? odpowiedź nie możliwa przed porozumieniem się co finansów z Węgrami. Pomimo tego jest nadzieja polepszenia. Układ z Węgrami powiedzie się, jest bowiem nie tylko sprawą uczucia, ale i konieczności potrzeby. Cóż dotąd uczyniono dla wyzyskania korzyści autonomii krajowej? Czyż się już oduczono rządzenia po dawnemu? Czy lud odzwyczaił się już żądać we wszystkiem pomocy państwa? Co uczyniono dla reformy podatków, dla podniesienia gospodarstwa społecznego? Gdzie tyle jest do zrobienia, nie można tracić odwagi. Nie można także pogardzać kapitałem moralnym, Austrya odżyła, pozyskała znowu poszanowanie za granicą. W końcu woła mowca z poetą: „O fortes, pejoraque passi" i t. d.

Mowa pana ministra trwała od godz. 11. do 1. Gdy Jego Excel. minister finansów Becke skończył swój memoryał, postawił deputowany Schindler wniosek, aby tenże memoryał o finansowej sytuacyi Austryi istniejącej już komisyi finansowej przedłożyć, który to wniosek został przyjętym.

Następnie motywował w dłuższej mowie deputowany Herbst swój naglący wniosek, aby wypracować projekta do ustaw względem prawa o małżeństwach, względem stosunku szkoły do kościoła i względem uregulowania stosunków pomiędzy wyznaniami. Wniosek Herbsta przyjęto i odesłano do komisyi już wybranej dla wniosku Mühlfelda.

Nakoniec przystąpiono do wyboru członków do komisyi dla wniosku Rygera względem wypracowania ustawy co do szkód wojennych. Z powodu wyboru zostało posiedzenie przerwane. Wybrano następujących deputowanych: Ryger, Dehne, Proskovetz, Coronini, Pauer, Schürer, Victorin, Streeruvitz, Kotz, hr. Thun, Rover, Kuenburg, Lasser, a przy drugich wyborach absolutną większością Dr. Landesberger.

Na porządku dziennym było jeszcze sprawozdanie komisyi do obrad wstępnych nad ustawą karną, ale że się dały słyszeć wnioski za zamknięciem posiedzenia, więc o godzinie 2giej i minut 20 zamknięto posiedzenie.

Przyszłe posiedzenie dnia 16go b. m. Na porządku dziennym: Sprawozdanie komisyi do obrad wstępnych nad ustawą karną i sprawozdanie komisyi wyznań.

Wybrana na temże posiedzeniu komisya do obrad nad projektem do ustawy względem wynagrodzenia szkód wojennych ukonstytuowała się zaraz po zamknięciu posiedzenia, i wybrała hr. Thun-Hohenstein przewodniczącym a Dr. Landesbergera zastępcą, zaś sekretarzem Dr. Roser.

„Gazeta wiedeńska" pisze: W ostatnich czasach dzienniki krajowe zwróciły także uwagę na kwestyę urzędników, mianowicie zaś w „Presse" z 5. b. m. znachodzimy artykuł pod tytułem „Urzędnicy w Austryi" który zastanawia się nad kilku sprawami odnoszącemi się do stanu urzędników i wypowiada rozmaite życzenia w interesie tego stanu.

Jakkolwiek godnem jest uznania interesowanie się prasy tą kwestyą i jej współczucie dla losu urzędników, życzyć by należało aby się to działo bez występywania z nieuzasadnionemi życzeniami.

Prawdą jest, że czasy teraźniejsze żadnemu stanowi nie ciężą tak, jak stanowi urzędników.

Nie w skutek organizacyi bez planu, lecz z powodu nieuniknionych stosunków przedsięwzięto w urzędach redukcye które Rada państwa uznała za możebne. Gwałtowna konieczność zaprowadzenia jak największych oszczędności, utrata dwóch prowincyi, nakoniec zmiana stosunków politycznych w Węgrzech, wszystko to musiało wpłynąć szkodliwie na los sług państwa.

Uproszczenie postępowania w rachunkowości, kontroli i manipulacyi, tudzież rozszerzony przez konstytucyę zakres działania korporacyi autonomicznych, zmniejszyły we wszystkich gałęziach służby państwa potrzebę sił roboczych, właśnie w chwili, gdy urzędnicy wspomnionych krajów, przechodząc w stan rozporządzalności pomnożyli znacznie liczbę kandydatów o miejsca.

W obec takich nadzwyczajnych stosunków musiano oddalić z czynnej służby niejednego urzędnika, który przy zwykłym stanie rzeczy mógł był służyć nadal.

Uczyniono jednak wszystko co się dało uczynić w obec tak trudnych stosunków dla zasilenia odwagi sług państwa i polepszenia ich doli. Administracya państwa a mianowicie w dotyczącym artykule „Presse" wyraźnie wymienione ministeryum skarbu, najmocniej odpiera zarzut całkiem nieuzasadniony, jakoby na organa podrzędne nader mały miano wzgląd.

Nie nastąpiło wcale wstrzymanie awansów na wielki rozmiar, nie zarządzono bez potrzeby przenosin na pensye, a zniesienie roku łaski było tylko

warunkiem i następstwem wydanych w roku zeszłym wielce korzystnych norm o pensyach.

Ministeryum finansów będzie zawsze poczytywało za swój obowiązek udzielać wszelkie możliwe wsparcie swoim gorliwym i zasłużonym urzędnikom, ułatwiać im zasłużony awans o ile na to okoliczności pozwolą, i położenie ich polepszać według możności. Ale i w przyszłości nie będzie miało względu na tych, którym zbywa na chęciach lub zdolnościach, aby mogli odpowiedzieć obowiązkom swego urzędu i urzędników takich, jeżeli nie podlegają postanowieniom dyscyplinarnym, będzie usuwać dla zrobienia miejsca siłom żywszym i pożyteczniejszym, aby służbę państwa wydobyć z tego letargu, w jakim znajdowała się w ówczas, gdy miano do rozporządzenia nadmiar urzędników, gdy służba publiczna była uważana jako zakład zaopatrzenia a najmierniejsi razem z najwięcej utalentowanymi i najpilniejszymi urzędnikami jednakowe ze skarbu państwa pobierali wynagrodzenie.

Dokładne zbadanie stanu rzeczy wykazuje, że z uproszczeniem czynności urzędowych nie doszło się jeszcze do tej granicy, do której dojść należy; jeszcze dalej więc, aż do ostatecznego kresu dążyć potrzeba.

Przy tem jednak administracya państwa nie zaniedba baczny mieć wzgląd, aby położenie urzędników, którzy pozostaną w służbie, zostało polepszone i aby skarb państwa był ile możności ochraniany, a tym sposobem uczyni się zadość obustronnym interesom, tak państwa jak i skarbu.

Z Pesztu donoszą, że na liście peszteńskich sędziów przysięgłych zapisano trzech żydów.

Układy o pocztę pomiędzy Prusami, Austryą, Włochami i Szwajcaryą mają się rozpocząć skoro tylko południowe Niemcy do potrzebnego pomiędzy sobą dojdą porozumienia.

„Staatsanzeiger" zamieszcza ogłoszenie ministerstwa, które rozporządza, że transport nadsełanego ze wschodu do Prus bydła ma podlegać jedynie ograniczeniom rozporządzenia z 27. marca 1836 roku, ponieważ doniesienie o stanie zdrowia bydła w Austryi pomyślne przynoszą wiadomości.

Tenże dziennik jest upoważnionym do doniesienia, że reprodukowana z „Gazette de France" w „Presie" wiedeńskiej depesza br. Werther z d. 18. czerwca wcale nie istnieje.

„Zeidl. Corresp." dowiaduje się, że królowa hanowerska w krótce opuści Marienburg i terytoryum hanowerskie.

„Bawarska gazeta" donosi, że król Ludwik II. zamyśla w następnym tygodniu wybrać się w podróż do Paryża.

Według „B. B. Ztg." konferencya celna powzięła prócz wiadomych uchwał jeszcze następujące: Państwa związkowe przez przyjęcie zasad jednostajnych mają wpływać na podniesienie przemysłowości i ułatwiać poddanym jednego państwa szukanie zarobku lub pracy w drugiem państwie. Poddani jednego państwa szukający pracy lub zarobku w drugiem nie mają opłacać innych podatków, prócz tych, jakie płacą krajowcy. Kupcy, fabrykanci i przemysłowcy, tudzież komisanci podróżujący dla robienia zamówień, jeżeli się wykażą, że w swoim kraju opłacają podatki, nie będą obowiązani płacić je w kraju, w którym przebywają czasowo. Udający się do innego państwa na jarmarki w celu sprzedaży lub kupna mają być uważani jak krajowcy. Porty morskie północno-niemieckiego związku są otwarte dla poddanych wszystkich układających się państw, a odnośne opłaty są równe dla wszystkich. Konzulowie państw związkowych rezydujący w miastach portowych zagranicznych obowiązani są wspierać w razie potrzeby jednakowo poddanych wszystkich państw związkowych.

Z Kopenhagi piszą pod d. 12. t. m.: W mowie tronowej przy sposobności zamknięcia sejmu podziękował Król sejmowi za przewotowanie ustawy wojskowej i za wyrażoną w adresie zgodność z rządem co do polityki zewnętrznej. Rząd stara się, o ile to jest możebne, utrwalić przyjacielskie stosunki z zagranicą i usunąć wszystkie teraźniejsze stosunki, któreby się mogły stać zarodem przyszłych niebezpieczeństw.

W Londynie dawał lord-major d. 11. b. m. bankiet na cześć wicekróla Egiptu, na który byli zaproszeni Książę Walii i Książę Cambridge. Wicekról w krótkiej mowie wynurzył swoje podziękowanie Anglii.

Sułtan przybył d. 12. b. m. o godzinie $10^3/_4$ do Dover i był przyjmowany przez Księcia Walii, Księcia Cambridge i wicekróla Egiptu. Municypalność złożyła mu adres. O $12^1/_2$ odjechał Sułtan do Londynu. Przy sprzyjającej pogodzie wjeżdżał otwartym powozem z Ks. Walii do stolicy Anglii, pomiędzy dwoma szpalerami gwardyi konnej. Tłumy ciekawych przepełniały ulice, witając Sułtana okrzykami.

O zaszłych nieporządkach w Ecole normale, o których donoszono już drogą telegraficzną, pisze „Monitor" z dnia 10go b. m. „Uczniowie szkoły normalnej wykroczyli przeciw przepisom karności przez trzy czyny, z których każdy na surowe zasługuje ukaranie. Większość uczniów bez wiedzy swoich przełożonych podpisała adres, którym osądza obrady pewnego wielkiego ciała politycznego przeciw istniejącemu zawsze i we wszystkich instytutach naukowych przepisowi, że uczniowie ani pojedyńczo, ani wspólnie nie mogą uczynić żadnego takiego kroku, który wychodzi poza obręb ich szkoły. Ten adres został publikowany, pomimo że tak przyzwoitość, jako też i regulamin, zabraniają nie tylko uczniom, lecz nawet i nauczycielom, podawać do dzienników takie ogłoszenia, które podkopują spokój, godność i powagę ciała naukowego. Gdy nareszcie uczniowie, którzy ten adres redagowali, prowizorycznie swoim rodzinom odesłani zostali, a obaj uczniowie, którzy go do dzienników posłali, wykryci zostali, i w tenże sam sposób z nimi postąpić miano, zażądali ich koledzy, aby odwołano to rozporządzenie, grożąc, że w przeciwnym razie wszyscy szkołę opuszczą, i w rzeczy samej wykonali tę pogróżkę pomimo zamkniętych drzwi instytutu, które sobie sami otworzyli. Od środy wieczór nie powrócił żaden z tych, którzy dobrowolnie ze szkoły się wykluczyli. W obec takich nieporządków zarządziła odnośna władza rozpuszczenie, szkoła będzie rekonstruowaną i wykłady rozpoczną się dnia 15. października.

„Etendard" pisze, że na mszy żałobnej, odprawionej d. 12. b. m. w tuileryach za duszę św. p. cesarza Maxymiliana byli obecni oboje cesarstwo z rodziną, oraz z ministrami i dostojnikami.

Sułtan wsiadł d. 12. b. m. rano w Boulogne na statek. Wyraził on swoje ubolewanie, że musi opuścić Francyę, gdzie doznał tak serdecznego przyjęcia i oświadczył, że czuł się szczęśliwym, znajdując się pośród swoich walecznych sprzymierzeńców.

W ciele prawodawczem zapowiedział Garnier Pages, że on i Jules Favre udzielą ministerstwu wojny swoje zdanie o sprawach niemieckich, które zamierzają przedłożyć izbie.

Jak donoszą z Werony, wybuchły zaburzenia w Grezzano. Włościanie znieważyli straż bezpieczeństwa, w skutek czego aresztowano wiele osób. To było powodem zbiegowiska i musiano zawezwać karabinierów. przy pomocy ktorych aresztowani zostali odstawieni do Werony. Jak się zdaje, zajścia te są skutkiem wzburzenia religijnego. Także i w Wenecyi stronnictwo ruchu w ostatnich czasach rozpoczęło działania.

Włoskie dzienniki donoszą o zaburzeniach we wschodnich okolicach Sycylii i o wysłanych tamże wojskach. Hasło miała dać Catania i inne miasta okoliczne. „Gazetta di Firenze" zbija te doniesienia jako przesadzone. Pewnem jest tylko, że w S. Vittoria i Comiso (pierwsze miasto o 10.000 mieszkańców, drugie o 7000) zaszły pewne nieporządki z powodu panującej obawy cholery, a prefektura Syrakuzańska zażądała wzmocnienia załogi z Palermo. — Dekret ministeryalny z dnia 8go b. m. zarządza dla wszystkich okrętów zawijających z Palermo do portów włoskich 15dniową kwarantanę.

Listy z Rzymu z dnia 7go b. m. donoszą, że cudzoziemcy przyspieszyli swój odjazd z powodu panujących upałów i zdarzających się wypadków cholery. Najwyższa liczba wypadków śmierci nie przewyższa dziennie 15stu. Uroczystości zakończyło nabożeństwo odprawione przez Papieża u św. Jana Laterańskiego, jako w kościele macierzystym. Ojciec św. śmiercią Cesarza Maxymiliana mocno jest wzruszony. Odbyła się ścisła rewizya u ojca Coernelli, mieszkającego w Kwirynalu, a którego podejrzywają o współwinę w publikacyach kardynała Andrea. Zabrano jego papiery i uwięziono go w twierdzy św. Anioła.

Dnia 12. b. m. miał Ojciec św. w konsystorzu alokucyę o wyborze nowego patryarchy Cylicyi. Drugą alokucyę miał Papież z powodu śmierci Cesarza Maxymiliana i zarządził uroczyste rekwiem w kaplicy Syxtyńskiej. Nakoniec wyświęcił Jego świątobliwość Bernadona na arcybiskupa. a biskupa Libichowskiego na koadjutora arcybiskupa poznańskiego.

Zaburzenia w Hiszpanii przybierają coraz groźniejszy charakter. W Madrycie odkryto spisek na życie Królowej. Rząd widział się tem zmuszonym do aresztowania przeszło 2000 osób. Trudno już dziś powiedzieć, jak to do niedawna głosiły organa rządowe, że tylko pojedyńcze bandy zakłócają spokój publiczny.

Z Kandyi pod dn. 10go b. m. donoszą, że Omer Basza, chcąc przez przesmyk Kallikrali dotrzeć do Sphakli, został odparty ze stratą 500 ludzi w zabitych i ranionych.

Z Nowego Yorku pod dn. 4. b. m. piszą, że na protesta posłów angielskiego i pruskiego odpowiedział Juarez, iż szczęście Mexyku wymaga śmierci Maxymiliana. Escobedo oznajmił, że wszelką własność imperyalistów skonfiskuje.

Kronika.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Sanoku 4 złr.

(Samobójstwo.) W Tarnowie dn. 10go b. m. odebrał sobie życie przez obwieszenie parobek Franciszek Gancarz.

(Nieszczęsne wypadki.) Michał Kupczak z Boryni w pow. Turka, powracając dn. 10. b. m. do domu, umarł nagle na drodze.

Maryanna Semeniuk z Żabiego w pow. kossowskim umarła dnia 12go b. m. w skutek pobicia. Sprawcę uwięziono.

(Pożar.) W Hoszanach w powiecie Rudki dnia 7. b. m. w nocy spaliło się pięć domów włościańskich; w jednym z nich poniosło śmierć dziecko ośmioletnie i 2 sz. bydła. Ogień miał być podłożony.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 18. lipca. Dzisiejsza gazeta wiedeńska ogłasza sankcyonowane dnia 17. b. m. przez Najjaśniejszego Pana ustawy co do zmiany paragrafu 13. konstytucyi i co do wysłania deputacyi dla porozumienia się ze sejmem węgierskim.

Berlin, 17. lipca. Król mianował hr. Bismarka kanclerzem związku północno-niemieckiego. Wiadomość o zmianie ambasadora pruskiego w Paryżu jest bezzasadna; o zmianie ambasadora francuskiego w Berlinie nic niewiadomo. — Celem przeprowadzenia traktatu pragskiego odbywają się obecnie między austryackim a pruskim rządem układy względem połączenia kolei żelaznej szląsko-czeskiej między Landshut i Schwadowitz i Mittelwalde-Wildenschwert. Układy te rokują pomyślny rezultat.

Ostatnia poczta.

Kraków, 16. lipca. „Czas donosi: Wczoraj wieczór przybył pociągiem wiedeńskim JCW. arcyks. Albrecht i stanął w hotelu Drezdeńskim. Arcyksiąże rozpocznie tu inspekcyę wojsk.

Paryż, 14. lipca. „Monitor" donosi: Wczoraj Cesarstwo przyjmowali w Tuileryach księcia Oranii. Król Ludwik I. bawarski (dziad panującego króla) przybył tu w piątek incognito.

Londyn, 13. lipca. Sułtan przyjmował w Windsorze księcia Artura heskiego i wrócił o 1. w południe do Londynu, odbierając oznaki honorowe wojskowe i odprowadzony przez straż honorową. Dworce kolei żelaznych i ulice były świetnie przystrojone i napełnione mnóstwem ciekawych.

Florencya, 13. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych Ferrara interpelował rząd z powodu nominacyi biskupów i układów z Rzymem, i ganił poprzednie ministeryum. Cordova broni postępowania dawnego ministeryum i wolności kościoła. Interpelacye będą szły dalej w poniedziałek.

Warszawa, 14. lipca. Od czwartku Wisła podniosła się do 15 stóp. Wylewy zrządzały w nizinach niezmierne spustoszenia.

Bruxela, 14. lipca. Według autentycznych doniesień z Miramare nie jest prawdopodobnem aby Cesarzowa Charlotta mogła być przeniesioną na wyspę Wolpern.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.08	+ 13 1	80.8	zach. sł.	10
2. god. po poł.	325.05	+ 18 4	53.8	„ „	6
10.god. wiecz.	324.93	+ 13.2	79.7	„ „	10

T E A T R.

Dziś (przed. niem.) **Wunder Fontaine; „Man soll den Teufel nicht an die Wand malen"**, komedya w 1 akcie; **„Schöne Galathea"**, operetka komiczna w 1 akcie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17 lipca.

Hotel George: PP. Ks. Cantecousino Janko, i Jasiński Jedrzej, z Mołdawy.

Hotel europejski: Czarkowski Ant., z Podola. — Zagórski Stan., z Lipowic.

Hotel Langa: Soutio Alex., z Jass.

Hotel angielski: Brzośniowski Alex., z Odessy. — Obertyński Kaz., z Udnowa. — Cimara Jerzy, adw., z Jass.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lipca.

PP. Fr. Mihałowski Tad., do Bolestraszyc. — Arczyński Leon, do Tatarkowa. — Dobrzański Hen., do Krakowa. — Jordan Kaz., do Kuńkowic. — Kański Kaz., do Hotelki. — Kołudzki Adam, do Polski. — Rylski Hen., do Dłużniowa. — Rytaroski Anast., na Wołyń. — Winnicki Kaz., do Hodyni. — Zachariasiewicz Mar., do Krakowa. — Nahlik Franc., c. k. major, do Klebanówki. — Brunberg Fryd., c. k. rotm., do Czerniowiec. — Kozaczeńko Paweł, adw., do Petersburga. — Gafenko Alex. i Mischanescu Jerzy, do Wiednia. — Thullie Jul., do Rzepniowa.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 17. lipca.

			gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.		5	94	6	02
Dukat cesarski	„		5	99	6	08
Półimperyał zł. rosyjski	„		10	25	10	45
Rubel srebrny rosyjski	„		1	93	1	99
„ papierowy rosyjski	„		1	72	1	75
Talar pruski	„		1	86	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka	„		—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		bez kuponów	78	28	79	25
„ „ „ m. k. za 100 zł.			82	10	83	20
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne			68	78	69	90
5% Pożyczka narodowa			69	25	70	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika			216	50	221	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej			173	—	177	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13 lipca.

1. Długi publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 80	70 —
od kwiet. do października po 5%	69 65	69 85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 —	77 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	82 25	82 75
Metaliki po 5%	59 25	59 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145 —	146 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	145 —
Przez. do wyl. z r. 1854	77 —	77.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 90	90 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 26	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	77 60	77 80
Renty Como po 42 lir. aust.	17 25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89 —
Czech	89.50	90.—
Wegier	70.—	70 75
Galicyi	68.25	69 —
Siedmiogrodu	67.50	68 —
Bukowiny	67 50	68 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 25

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	715.—	717.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	188 40	188 60
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	625.—	627.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	99 50	100 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1712.—	1715. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	234 60	234 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	191. —	191 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.—	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	221 75	222 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175 —	175 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482.—	484 —

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	98 80	99 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77 50	78 50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	91 50	92 —
detto (renta) po 6%	—.—	— —
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 50	106 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95 —	95 50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.25	91.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99 50	100 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.25	126 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	65.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—

			pien.	towar.
Esterhazego	po 40 zł. m. k.		90.—	93.—
Salma	„ 40 „	„	31.50	32 —
Palfiego	„ 40 „	„	25.—	25 50
Clarego	„ 40 „	„	26.50	27.—
St. Genois	„ 40 „	„	22.50	23 50
Windischgrätza	20 „	„	17.—	18.—
Waldsteina	20 „	„	21.—	22.—
Keglevicha	„ 10 „	„	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa			12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105 20	105 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	105.50	105 70
Hamburg za 100 M. B.	93 25	93 50
Londyn za 10 ft. szt.	126 15	126 40
Paryż za 100 fr.	50 10	50.20

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.99	6.—
detto. pełnej wagi	5.99	6.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	$10.07\frac{1}{2}$	$10.08\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	10.35	10.38
Talar związkowy	$1.85\frac{1}{2}$	1.86
Srebro	123 50	124 —
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. $97\frac{1}{2}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	80
„ z procentami z maja i listopada	69	50
5% pożyczka narodowa	—	—
Losy z 1860 roku	89	60
Akcye banku wiedeńskiego	713	—
„ „ kredytowego	188	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	40
Srebro	124	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	08

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1372) **Kundmachung.** (2)

Nr. 5382. Bei der am 1ten Juli d. J. stattgehabten 461. und 462. Verlosung der alten Staatsschuld wurden die Serien-Nummern 66 und 68 gezogen.

Beide Serien enthalten Banko-Obligationen, im ursprünglichen Zinsenfuße von Fünf Percent, und zwar die Serie Nr. 66. die Banko-Obligationen Nr. 57393 bis einschließig Nr. 58524 im Gesammtcapitalsbetrage von 997952 fl. und die Serie Nr. 68. die Banko-Obligationen Nr. 59924 bis einschließig Nr. 61240 im Gesammtcapitalsbetrage von 1.032.520 fl. 10 kr.

Für diese zur ursprünglichen Verzinsung erlosten Obligationen werden nach dem mit der Kundmachung des h. Finanzministeriums vom 26. October 1858 Zahl 5286 (R. G. Bl. Nro. 190) veröffentlichten Umstellungsmaßstabe in 5% auf österr. Währ. lautende Staatsschuldverschreibungen ausgefolgt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 9. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 5382. Dnia 1go lipca b. r. odbyło się 461sze i 462gie losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numera seryi 66te i 68me.

Obiedwie te serye zawierają obligacye bankowe z pierwiastkową stopą procentową 5 proc., a mianowicie serya Nr. 66 obligacye bankowe Nr. 57393 do Nr. 58.524 włącznie z całkowitą sumą kapitału 997.952 zł. a Nr. seryi 68. obligacye bankowe Nr. 59.924 aż do N. 61240 włącznie z całkowitą sumą kapitału 1.032.520 zł. 10 c.

Za te z pierwiastkowem oprocentowaniem wylosowane obligacye będą wydawane według skali wymiany ogłoszonej obwieszczeniem wys. ministeryum skarbu z 26. października 1858 l. 5286 (Dz. ust. p. l. 190) obligacye 5proc. na walutę austryacką opiewające.

Z. c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 9. lipca 1867.

(1399) **Obwieszczenie.** (3)

Odpowiednio do §. 32 statutu giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie, tudzież rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 29. czerwca b. r. l. 5204-pr. podaje się do publicznej wiadomości, że senzalami (stręcznikami) na tutejszej giełdzie mianowani i zaprzysiężeni zostali:

Dla towarów:

1. Ahl Izaak Leib, mieszka pod nrem. $161^{2}/_{4}$. 2. Babat Jakób $151^{2}/_{4}$. 3. Bakhaus Henryk $371^{1}/_{4}$. 4. Czaczkes Ezriel $203^{2}/_{4}$. 5. Estreicher Berl $210^{3}/_{4}$. 6. Glanc Sélig $580^{2}/_{4}$. 7. Menkes Eliasz $368^{4}/_{4}$. 8. Placer Józef $566^{4}/_{4}$. 9. Żurowski Józef $105^{4}/_{4}$.

Dla efektów:

10. Ambes Izrael, mieszka pod nrem. $212^{3}/_{4}$.

Dla towarów i efektów:

11. Pogonowski Meliton, mieszka pod nr. $666^{2}/_{4}$.

Z Izby giełdy.

Lwów, dnia 2. lipca 1867.

Prezydent: Kazimierz hr. Krasicki.
Sekretarz: Dr. Alex. Pragłowski.

(1425) **E d y k t.** (1)

Nro. 1470. C. k. sąd powiatowy w Tyczynie wszystkim, którym by na tem zależało, niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na prośbę p. Maurycego Szymanowskiego (ojca) właściciela dóbr Słocina, w powiecie Rzeszowskim położonych, w sądzie tutejszym pod dniem 19. marca 1864 l. 446 o uznanie p. Maurycego Szymanowskiego (syna) za marnotrawcę wniesioną, w skutek wniosku sądu tutejszego z dnia 14. kwietnia 1864 l. 503, c. k. sąd obwodowy Rzeszowski, jako do orzeczenia w tej sprawie, wedle §. 83 N. J. powołany trybunał, uchwałą swoją ddto. 21. czerwca 1867 l. 2906 postanowił wziąść p. Maurycego Szymanowskiego (syna) z powodu marnotrawstwa pod kuratelę, w którym celu p. Maurycy Szymanowski (ojciec) dla spraw wspomnionego swojego syna kuratorem ustanowionym, i stosownym do tego dekretem zaopatrzonym został.

Przestrzega się zatem każdego, aby bez porozumienia się z kuratorem lub sądem tutejszym jako władzy kuratelarnej z uznanym jako marnotrawcę p. Maurycym Szymanowskim (synem) w żadne układy nie wchodził, gdyż inaczej skutki swojej nieostrożności sam sobie przypisać by musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyczyn, dnia 6. czerwca 1867.

(1401) **E d i c t.** (1)

Nr. 38965. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte zu Lemberg wird dem Julius Turczyński mit diesem Edicte bekannt gegeben, daß Elias Langer gegen denselben unterm 9. Juli 1867 Zahl 38965 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage bezüglich der Wechselsumme pr. 123 fl. öst. W. s. N. G. überreicht habe, welchem Gesuche mittelst Beschluß vom 10. Juli 1867 Zahl 38965 stattgegeben wurde.

Da der Belangte Julius Turczyński dem Leben und dem Wohnorte nach nicht bekannt ist, so wurde demselben der Herr Landesadvocat Dr. Roiński mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Gnoiński zum Curator ad actum ernannt und demselben der Zahlungsauftrag zugestellt.

Es wird sonach Herr Julius Turczyński erinnert, die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder überhaupt die zur Vertheidigung erforderlichen Rechtsmittel zu ergreifen, als er sonsten die aus der Verabsäumung entstehenden üblen Folgen seinem eigenen Verschulden wird zuschreiben müssen.

Lemberg, am 10. Juli 1867.

(1416) **Kundmachung.**

Nr. 8975. Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat kraft der ihm von Seiner k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft im Grunde §. 16 P. O. zu Recht erkannt: Der Inhalt der Brochüre unter dem Titel: „Stanowisko Galicyi przez K. O...... Poznań w komisie i czcionkami Ludwika Merzbacha 1867." begründe den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 à St. G. es werde daher auf Grund des §. 36 des Preßgesetzes die Verbreitung dieser Brochüre für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Lemberg, am 16. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 8975. C. k. sąd krajowy we Lwowie na mocy nadanej sobie władzy urzędowej od Jego c. k. Apostolskiej Mości na wniosek c. k. prokuratoryi państwa w myśl §. 16 postępowania prasowego orzekł: Treść broszury pod tytułem: „Stanowisko Galicyi przez K. O...... (sześć punktów) w komisie i czcionkami Ludwika Merzbacha 1867" zawiera istotę czynu zbrodni zakłócenia spokojności publicznej z §. 65 à prawa karnego, przeto na zasadzie §. 36. prawa pras. dalsze rozpowszechnienie tej broszury na cały obręb państwa austryackiego zakazuje się.

Co się podaje niniejszem do wiadomości publicznej.

Z c. k. sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 16. lipca 1867.

(1389) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2189. Urząd gminny miasta Sambora podaje do wiadomości, że na dniu 2. sierpnia 1867 odbędzie się licytacya w tutejszym urzędzie na wydzierzawienie opłaty od piwa w miejsce propinacyi piwnej miejskiej ustanowionej na lat trzy, od dnia 1. stycznia 1868 do ostatniego grudnia 1871.

Ważniejsze warunki wydzierzawienia są następujące:

1. Opłata, którą dzierzawca pobierać będzie miał prawo, wynosi od jednego wiadra n. a. piwa przeznaczonego na wyszynk 1 zł. 50 c. w. a., zaś od jednego wiadra n. a. piwa na własny użytek 50 c. w. a.

2. Opłacie tej podlega nietylko piwo zamiejscowe, ale i piwo w własnym browarze miejskim wyrabiane.

3. Cena wywołania rocznego czynszu jest suma 8000 zł. w. a., a wadyum 10%.

4. Licytacya odbędzie się ofertami, do których ma być dołączone wadyum 10% w gotówce lub papierach wedle kursu i oświadczenie poddania się warunkom, do godziny 4tej po południu, później zaś ustna.

Szczególne warunki mogą każdego dnia w kancelaryi tego urzędu być przejrzane.

Sambor, dnia 2. lipca 1867.

(1400) **Edykt.** (1)

Nro. 28287. C. k. krajowy sąd we Lwowie Wacławowi Kurz niniejszym edyktem czyni wiadomo, że w skutek prośby Izydory Pfau i Karoliny Sopuch z dnia 17. maja 1867 do l. 28287 temuż uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 28287 zapadłą polecono, ażeby w przeciągu 14 dni wykazał że prenotacya sum wekslowych 265 złr. m. k. z procentami po 6% od 28. maja 1850 i 210 złr. m. k. z procentami 6% od 15. czerwca 1850, jakoteż wykazać się mającemi kosztami sądowemi na mocy nakazów płatniczych c. k. sądu handlowego wiedeńskiego z dnia 30. maja 1853 l. 16373 i 13. czerwca 1853 l. 18345, uchwałą byłego magistratu Lwowskiego z dnia 13. kwietnia 1855 l. 7439 w stanie biernym części realności pod l. 421 i 331¼ dom. 124, pag. 395, n. 43 on. i dom. 25, pag. 178, n. 9 on. na rzecz jego dozwolone, są usprawiedliwione lub usprawiedliwienie w toku jest, gdyż w przeciwnym razie te prenotacye wekslowe z przynależytościami ze stanu biernego rzeczonych części realności wyekstabulowane i całkowicie wykreślone będą.

Ponieważ mieszkanie Wacława Kurz temu sądowi jest nieznane, przeto jemu tutejszy adwokat krajowy p. Dr. Dzidowski z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Czemeryńskiego na jego koszt i niebezpieczeństwo za kuratora się ustanawia i temuż powyższa tusądowa uchwała się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. czerwca 1867.

(1393) **Edykt.** (1)

Nro. 5541. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie niniejszem wiadomo się czyni p. Kazimierzowi Berezowskiemu, jako przeciw niemu i innym p. Israel Roth w tutejszym sądzie pod dniem 6. czerwca 1867 l. 5541 o ekstabulacyę ze stanu biernego części dóbr Pluhowa prawa dożywocia na rzecz Magdaleny Niedźwieckiej dom. 107, pag. 361, n. 7 on. zaintabulowanego wraz z nadciężarem, to jest prawem trzyletniej dzierzawy dóbr Meteniowa na rzecz Kazimierza Berezowskiego na tem prawie dożywocia jak pact. nov. 8, pag. 243, n. 3 on. zaprenotowanego, z pozwem wystąpił, na któren do ustnej rozprawy termin na dzień 26. sierpnia 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu p. Kazimierza Berezowskiego, a w razie tegoż śmierci miejsce pobytu jego spadkobierców nieznanych nie jest wiadomem, sąd przeto dla nich w tym sporze kuratora w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Warteresiewicza ustanowił.

Wzywa się przeto pozwanych, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 19. czerwca 1867.

(1407) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nro. 7546. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie prawomocnym wyrokiem z dnia 11. grudnia 1865 do l. 12504 wywalczonej pretensyi p. Klotyldy Brzozowskiej w ilości 360 rubl. srebr. ros. z odsetkami po 5% od dnia 20. listopada 1858 bieżącemi, kosztów sporu w kwocie 26 zł. 50 c. w. a. i kosztów egzekucyi 5 zł. 66 c. w. a. dozwolił przymusową publiczną sprzedaż sumy 10.560 zł. w. a. z procentami po 5% i karą konwencyonalną po 5% w stanie biernym części dóbr Haluszczyńce ut dom. 231, p. 397, n. 43 na rzecz p. Artura Błotnickiego zaintabulowanej.

Sprzedaż ta odbedzie się w trzech terminach, t. j. dnia 25. lipca, 8. i 16. sierpnia b. r. w sądowej kancelaryi zawsze o godzinie 10tej zrana pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość nominalną sumy 10.560 zł. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 5% ceny wywoławczej, a to w gotowiznie lub w książeczkach kasy oszczędności galic. na okaziciela wystawionych, albo w listach zastawnych galicyjskich lub w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich, które listy zastawne i obligacye indemnizacyjne według kursu ostatniego policzone zostaną. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane i w cenę kupna wrachowane będzie, innych kupujących zwrócone tymże zostaną.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się wierzycieli hypotecznych p. Rajmunda Schmidta i p. Wincentego Majewskiego, a wierzycieli poźniej do tabuli weszłych przez kuratora p. adwokata Frühlinga, któremu się p. adwokat Dr. Weisstein substytuuje.

Tarnopol, dnia 24. czerwca 1867.

(1382) **Edict.** (1)

Nro. 28323. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber nachstehender angeblich in Verlust gerathenen Obligationen, als der:

I. Ostgalizischen Kriegsdarlehens-Obligationen lautend auf den Namen der

1. Losie Unterthanen Sandecer Kreis Nr. 9586 dto. 1. August 1798 à 5% über 17 fl. 24³/₈ kr.;

2. Losie Sandecer Kreis Nr. 10365 dto. 6. November 1799 à 5% über 17 fl. 24³/₈ kr.;

II. Ostgalizische Naturallieferungs-Obligationen lautend auf den Namen der

3. Losie Unterthanen Sandecer Kreis Nr. 576 dto. 27. August 1793 à 4% über 8 fl. 30 kr.;

4. Dieselbe dto. Kreises Nr. 3661 dto. 8. April 1794 à 4% über 29 fl. 30 kr.;

5. Dorf Losie Unterthanen dto. Kreis Nr. 5755 dto. 10. Februar 1795 à 4% über 29 fl. 15 kr.;

6. Losie Unterthanen im Sandecer Kreise Nr. 3017 dto. 27. Jänner 1796 à 4% über 13 fl. 12 kr.;

7. Gemeinde Losie Sandecer Kreises Nr. 3031-1002 dto. 1. 9bris 1829 à 2% über 57 fl. 22⁴/₈ kr. —

aufgefordert, binnen einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen die fraglichen Obligationen dem Gerichte vorzulegen, widrigens solche nach Verlauf der obigen Frist werden amortisirt werden.

Lemberg, am 4. Juni 1867.

(1419) **Kundmachung.** (1)

Nro. 10429. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß in Folge Ersuchschreibens des Wiener k. k. Landesgerichtes vom 21ten Mai 1867 Z. 26603 behufs Hereinbringung der Forderung der ersten österreichischen Sparcasse pr. 2233 fl. 55 kr. s. N. G. die executive Feilbietung der dem Isaac Last gehörigen, in Stanisławów sub Nr. 128⁷/₄ liegenden Realität, bei diesem k. k. Kreisgerichte unter nachstehenden Bedingungen am 26. Juli und 22. August 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden:

1. Wird bei den obigen zwei Terminen diese Realität nicht unter dem Schätzungswerth von 15.535 fl. 94 kr. hintangegeben werden, und wenn bei diesen zwei Terminen Niemand den Schätzungswerth anbieten sollte, wird behufs Festsetzung erleichternder Bedingungen der Termin auf den 22. August 1867 Nachmittags 4 Uhr bestimmt.

2. Jeder Kauflustige hat vor Stellung eines Anbotes 10% des Schätzungswerthes im Baaren oder in k. k. österr. auf Ueberbringer lautenden, in Conv.-Münze verzinslichen Staatsschuldverschreibungen oder in Pfandbriefen des galiz. ständischen Creditsvereines, in den gedachten Werthpapieren aber nur nach dem letzten vom Meistbieter auszuweisenden Curse und nicht über Nennwerth als Vadium zu Handen der Feilbietungs-Commission zu erlegen. — Das Vadium des Erstehers wird zur Sicherstellung der Erfüllung der Fieilbietungsbedingnisse zurückbehalten, das der übrigen Mitbietenden aber gleich nach beendigter Feilbietung zurückgestellt werden.

Hievon werden sämmtliche Gläubiger, als: die Stadtgemeinde Stanisławów, Fr. Ettel Last, Wolf Stein, Moses Weinstock, resp. dessen Verlassenschaft zu Händen der Malke Weinstock, Franz Sedelmayer, Abraham Fischler, Małke Horowitz, Srul Demian, Isaac Weiss, Berl Apenzeler, Ester Bergmann, Franz Gurawski, Josel Last, Kopel Senensieb, Abraham Frisch, endlich alle Jene, welche nach dem am 29ten April 1867 ausgefertigten Tabularextracte in das Grundbuch gelangten, oder welchen der gegenwärtige Bescheid aus welch' immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, durch den bestellten Curator Hrn. Advocaten Maramorosch mit Substitution des Hrn. Advocaten Maciejowski verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 17. Juni 1867.

(1394) **Edykt.** (1)

Nro. 5570. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie pp. Wincentemu Białoskórskiemu i Ignacemu Babireckiemu z miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci tychże spadkobiercom z imienia i miejsca pobytu niewiadomym tudzież spadkobiercom ś. p. Klary z Białoskórskich Torczyńskiej z imienia i miejsca pobytu niewiadomym niniejszem wiadomo się czyni, że przeciw nim pp. Israel Roth i Quirin Niezabitowski w tutejszym sądzie pod dniem 7. czerwca 1867 l. 5570 o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Pluhowa i części dóbr Pluhowa sumy 11.000 złp. na rzecz Wincentego Białoskórskiego hypotekowanej ze wszystkiemi pozycyami odnośnemi, z pozwem wystąpili, na któren do ustnej rozprawy termin na dzień 26. sierpnia 1867 o godz. 10tej przed południem wyznaczono, pozwanym zaś kuratora w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego w zastępstwie p. adwokata Dra. Warteresiewicza ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanych, ażeby kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili lub innego zastępcę sobie obrali, inaczej złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 19. czerwca 1867.

(1397) **Edict.** (1)

Nro. 4169. Vom k. k. Bezirksgerichte in Drohobycz werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen Privat-Lotterielose, als:

a) zwei Stück Graf St. Genois-Loose Nr. 12797 und 49478 im Nennwerthe von je 40 fl. C. M.;
b) ein Stück Ofener Stadtanlehensloos Nr. 10543 im Nennwerthe von 40 fl. C. M.;
c) ein Stück Hoch-Fürst Edmund Clary-Loos Nr. 19004 im Nennwerthe von 40 fl. C. M.;
d) ein Stück Graf Waldstein-Loos Nr. 37949 über 20 fl. C. M.

aufgefordert, obige Loose binnen einem Jahre diesem k. k. Bezirksgerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist solche für amortisirt erklärt werden würden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Drohobycz, am 27. Juni 1867.

(1398) **Edykt.** (1)

Nro. 160. C. k. sąd powiatowy w Janowie podaje niniejszem do wiadomości, że Szymon Król gospodarz z Wereszycy zmarł dnia 13. stycznia 1853 bez rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy sądowi miejsce pobytu pozostałej po nim wdowy Anny Król 2go małżeństwa Hoffmann niewiadome, wzywa się tąże, aby się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego do sądu zgłosiła i oswiadczenie swoje do spadku wniesła, w przeciwnym razie zostanie postępowanie spadkowe ze spadkobiercami, którzy się już zgłosili i z ustanowionym dla niej kuratorem przeprowadzone.

Janów, dnia 9. lipca 1867.

(1392) **Edikt.** (1)

Nr. 5168. Vom k. k. Kreisgerichte in Sambor wird allgemein bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der von den Eheleuten Isaac und Saara Steuermann wider weiland Fr. Magdalena Gutwein ersiegten Summe von 10500 fl. öst. W. s. N. G. die executive Veräußerung der zur Hypotek dienenden Realität sub Nr. 35 in Sambor an einem einzigen Termine des 8ten August 1867 um 10 Uhr Vormittags auch unter dem Schätzungswerthe von 8331 fl. 74 kr. öst. W. um jeden Preis vorgenommen werden wird. Betreff der erleichternden Licitationsbedingungen des Tabularstandes und des Schätzungsactes werden die Kauflustigen an das Grundbuchsamt und an die h. g. Acten gewiesen. Hievon werden die Erben der Fr. Magdalena Gutwein, dann die dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Fr. Anna Miszkiewicz, ferner alle diejenigen, denen dieser Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte, endlich diejenigen, welche erst nach dem 14. September 1866 in die Stadttafel gelangen sollten, zu Handen des bestellten Curators Herrn Advocaten Dr. Czaderski verständigt.

Sambor, am 25. Juni 1867.

(1391) **Edykt.** (1)

Nr. 5697. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem pana Reinholda Barona Winterfelda właściciela dóbr Wełdzisz w Prusiech w niewiadomem miejscu zamieszkałego, iż p. Ludwik Zbijewski przeciw niemu d. 17. marca 1867 do l. 2781 w tutejszym sądzie pozew o zapłacenie 250 zł. w. a. wytoczył.

Gdy teraźniejszy pobyt pozwanego temu sądowi wiadomym nie jest, ustanawia się dla tegoż pozwanego kuratorem z urzędu p. adwokata Dra. Pawlińskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Wołosiańskiego, a doręczając rzeczonemu kuratorowi pozew de praes. 17. marca 1867 do l. 2781 do ustnej rozprawy wyznacza się ponowny dzień sądowy na 6. września 1867 godz. 10tej przed południem, na którym obydwie strony pod zagrożeniem skutków w tutejszosądowej uchwale z dnia 19. marca 1867 do l. 2781 wymienionych stawić się mają.

Wzywa się zatem p. Reinholda Barona Winterfelda, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił lub innego zastępcę mianował inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Sambor, dnia 18. czerwca 1867.

(1395) **Edict.** (1)

Nro. 2948. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß der mit h. g. Edicte vom 7. September 1863 Z. 3985 über das Vermögen des Hrn. Anton Schmidt, Tuchmachermeisters in Biała Vorstadt eröffnete Concurs aufgehoben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 8. Juni 1867.

(1376) **Konkurs** (2)

der Gläubiger des Josef Jeczis.

Nr. 2532. Von dem k. k. Bezirksgerichte zu Brody wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche, und in den Kronländern, für welche die Jurisdictionsnorm vom Jahre 1852 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Brodyer Lederhändlers Josef Ieczis der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Herrn Gerichtsadv. Kukucz bei diesem k. k. Bezirks-Gerichte bis 31ten August 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und Jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters- und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die Tagsatzung auf den 5ten September 1867 Vormitags 9 Uhr bei diesem k. k. Bezirksgerichte anberaumt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 4. Juli 1867.

(1329) **Edikt.** (2)

Nr. 1414. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte Kozowa wird bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Johann Sobota zur Hereinbringung der durch denselben ersiegten Schuldforderung 353 fl. 50 kr. österr. Währ., Gerichtskosten 9 fl. 45 kr. und 4 fl. 56 kr. wiederholt die executive Feilbiethung der dem Jaśko Sobota derzeit dessen liegender Nachlaßmasse gehörigen keinen Tabularkörper bildenden Rustical-Realität in Kozowa, bestehend aus einem Rusticalgrunde NR. 211 und 254 NC. 379 sammt dazu gehörigem Garten, zwei Wohnhäuser, zwei Scheuer, zwei Schopfen im Schätzungswerthe pr. 398 fl. in drei Terminen, d. i. am 8. August, 22. August und 5. September 1867 jedesmal um 9 Uhr Vormittags im Gerichtsorte und zwar beim ersten und zweiten Termine über oder um den Schätzungswerth — beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe vorgenommen werden wird.

Die übrigen Licitationsbedingniße können in der hiergerichtlichen Registratur in den Amtsstunden eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kozowa, am 10. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 1414. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Kozowej uwiadamia się, że na prośbę Jana Soboty na zaspokojenie wywalczonego długu 353 zł. 50 kr. w. a. i kosztów prawnych 9 zł. 45 kr. i 4 zł. 56 kr. w. a. przeciwko Jaśkowi Sobocie, obecnie zaś nieobjętej masy onegoż przymusowa sprzedaż rustykalnej realności dłużnika w Kozowie składającej się z gruntu rust. pod Nr. rep. 211 i 254 Nr konskr. 379 objętości rust. 16 morgów 10 sążni i do tejże należących dwóch chat mieszkalnych, dwóch stodół, dwóch chlewków i ogrodu z obejściem w wartości szacunkowej osobnego ciała tabularnego niestanowiącej w 3 terminach, t. j. dnia 8. sierpnia — 22. sierpnia i 5. września 1867 każdą razą o 9tej godzinie przed południem w zabudowaniu tutejszo-sądowem w pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub na cenie szacunkowej, w trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej pod warunkami licytacyjnemi, które w registraturze tutejszo-sądowej w godzinach urzędowych przejrzane być mogą, przedsięwziętą będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 10. maja 1867.

(1374) **Edict.** (2)

Nro. 4077. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird kund gemacht, daß die Gesellschaftsfirma Lam & Rubel der Brodyer Manufacturen-Waarenhandlung aus dem Register für Gesellschaftsfirmen gelöscht wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 3. Juli 1867.

(1377) **Edykt.** (2)

Nr. 39184. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie czyni niniejszem p. Zygmuntowi Rodakowskiemu wiadomo, że p. Alexander Pasterski jako prawonabywca Jakuba Nadla celem zaspokojenia sumy wexlowej 200 złr. z większej sumy 500 złr. w. a. pochodzącej wniósł pod dniem 10. lipca 1867 l. 39184 prośbę o zajęcie oszacowanie i przeniesienie ruchomości p. l. $554\frac{2}{4}$ znajdujących się tudzież i biblioteki w izbie adwokatów znajdującej się której to prośbie uchwałą z dnia 11. lipca 1867 l. 39184 zadosyć uczyniono.

Ponieważ miejsce pobytu dłużnika p. Zygmunta Rodakowskiego wiadomem nie jest, więc celem możliwego przeprowadzenia dozwolonej egzekucyi ustanawia sie dla niego kuratora w osobie adwokata krajowego Dr. Smiałowskiego z zastępstwem adwokata Dr. Dzidowskiego, — uchwałę egzekucyjną doręcza się wspomnionemu kuratorowi i wzywa się p. Zygmunta Rodakowskiego, ażeby wszystkie możliwe zarzuty ustanowionemu kuratorowi udzielił.

Z c. k. sadu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 11. lipca 1867.

(1358) **Edict.** (2)

Nro. 32570. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird bekannt gemacht, daß zur Vornahme der vom k. k. Landesgerichte Wien in Sachen der ersten österreichischen Sparcassie gegen Maria Nechaj, Anna Höflich und Ludwig Göttinger pto. 3169 fl. 82 kr. bewilligten executiven Feilbietung der Realität Nr. $453\frac{1}{4}$ der dritte Termin auf den 23. August 1867, 9 Uhr Vormittags angeordnet wird, wozu Kauflustige mit dem Bemerken vorgeladen werden, daß dieselben nach den festgesetzten erleichternden Bedingungen blos ein Vadium von 2500 fl. im Baaren, oder in öffentlichen auf den Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen, galizischen Pfandbriefen nach dem letzten Curse vor Stellung eines Anbotes zu erlegen haben werden und die Realität auch unter dem Schätzungswerthe von 34.033 fl. hintangegeben werden wird.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen, welche vor der Feilbietung werden bekannt gegeben werden, sind bis dahin in der Registratur des k. k. Landesgerichtes einzusehen.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 8. Juni 1867.

Edykt.

Nro. 32570. Lwowski c. k. sąd krajowy uwiadamia, iż w sprawie pierwszej austr. kasy oszczędności przeciw Maryi Nechaj, Annie Höflich i Ludwikowi Göttinger pto. 3169 zł. 80 c. w. a. ze strony c. k. wiedeńskiego sądu krajowego zezwolonej egzekucyjnej sprzedaży realności pod l. $453\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej celem przedsięwzięcia tejże trzeci termin na dzień 23. sierpnia 1867 o godzinie 9tej przed południem się wyznacza, na który chęć kupienia mających z tym dodatkiem się wzywa, iż podług ustanowionych łagodniejszych warunków wadyum w kwocie 2500 zł. w. a. w gotówce, lub w publicznych na okaziciela opiewających listach długu państwa, galic. listach zastawnych podług ostatniego kursu przed ustawieniem oferty złożyć mają i realność także niżej ceny szacunkowej 34.033 zł. w. a. sprzedana zostanie.

Przejrzenie innych warunków licytacyjnych, które przed licytacyą ogłoszone zostaną, zezwala się w registraturze tutejszego c. k. sądu krajowego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 8. czerwca 1867.

(1360) **Edykt.** (2)

Nr. 19937. C. k. sąd krajowy Lwowski masie rozbiorowej Chrystofora Stetkiewicza względnie wierzycielom tegoż edyktem niniejszym wiadomo czyni, że przeciw takowej względem extabulacyi kwoty 3600 złp. ze stanu biernego realności pod L. $13\frac{1}{4}$ we Lwowie położonej, ze strony Katarzyny Truchimowej pozew wytoczonym został, w skutek czego do rozprawy ustnej zarazem stanowi się termin na dzień 5. sierpnia 1867 o godzinie 10tej przed południem.

Gdy miejsce pobytu wierzycieli masy rzeczonej niewiadome jest, c. k. sąd krajowy na koszta tychże p. adwokata Dr. Malego z substytucyą p. adwokata Dr. Białoskórskiego mianuje kuratorem, z którym sprawa pomieniona na zasadzie ustawy sądowej w Galicyi prawem przepisanej ma być przeprowadzoną. Edyktem niniejszym wzywa się zatem pozwanych, by albo sami wcześnie stawili się w sądzie, albo też dokumenta potrzebne udzielili zastępcy ustanowionemu, lub też w razie obrania sobie innego zastępcy wymienili tegoż sądowi krajowemu, w ogóle użyli wszelkich prawem przepisanych środków do obrony stosownych, bowiem skutki z zaniedbania tychże wynikłe sami sobie będą mieli do przypisania.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. maja 1867.

(1370) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 1348. Ze strony *Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego* obwieszcza się niniejszem, że na podstawie §. 63 Ustaw kapitał 25109 zł. 80 c. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 25.500 zł. w. a. na hypotekę dóbr **Batiatycze** w powiecie **Żółkiewskim** położonych z tego Towarzystwa wypożyczony, z dniem 1. stycznia 1866 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr *wypowiedziany* zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu *sześciu miesięcy* takowy pod rygorem egzekucyi mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych do kasy Towarzystwa galic. kredytowego był złożony.

Lwów, dnia 23. maja 1867.

(1386) **Edict.** (2)

Nro. 37331. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird Hrn. Anton Joseph Swiechowski mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es sei wider ihn über Anlangen der Golde Präger mit Beschluß vom Heutigen Z. 37331 die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 300 fl. öst. W. erlassen worden.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so wird ihm der Hr. Landesadvocat Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Maly auf seine Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt und diesem die obbezogene Zahlungsauflage zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 3. Juli 1867.

(1388) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 2189. Urząd gminny miasta Sambora podaje do wiadomości, że celem wydzierzawienia propinacyi wódczannej w terytoryum miejskiem na lat trzy, od 1. stycznia 1868 do tegoż 1871, odbędzie się w kancelaryi urzędu gminnego na dniu 1. sierpnia 1867 licytacya, a to w godzinach urzędowych przedpołudniowych i do godziny 4tej po południu pisemnemi ofertami, w następnych godzinach zaś ustna.

Cena wywołania rocznego czynszu wynosi 22.010 zł. w. a., a wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mające 2201 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane każdego dnia w godzinach urzędowych w kancelaryi urzędu.

Sambor, dnia 2. lipca 1867.

(1378) **Edykt.** (2)

Nr. 37433. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem p. Juliuszowi Turczyńskiemu i p. Emerychowi Turczyńskiemu wiadomo, że przeciw nim Hersch Gabel wniósł pod dniem 2. lipca 1867 l. 37433 prośbę o wydanie nakazu płatniczego względem sumy 690 złr. w. a. z p. n., której prośbie uchwałą z dnia 3. lipca 1867 l. 37433 zadość uczyniono. — Ponieważ miejsce pobytu p. Juliusza Turczyńskiego i p. Emerycha Turczyńskiego wiadomem nie jest, więc ustanawia się dla nich kuratorów, a to dla p. Juliusza Turczyńskiego adwokata krajowego Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Gnoińskiego, dla p. Emerycha Turczyńskiego zaś adwokata krajowego p. Dr. Roińskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Smiałowskiego, nakaz płatniczy ddtto. 3. lipca 1867 l. 37433 doręcza się ustanowionym kuratorom, wzywając równocześnie wyż wspomnionych pozwanych, z miejsca pobytu niewiadomych, ażeby potrzebne środki obrony, mianowanym swoim zastępcom udzielili, lub takowe sami wnieśli, gdyż szkodliwe skutki z ich opieszałości wynikające sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 3. lipca 1867.

(1379) **Konkurs.** (2)

Nr. 33887. W tutejszo-miejskiej fundacyi Następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa są dwa stypendya po rocznych 126 złr. w. a. przeznaczone dla uczniów tutejszej szkoły realnej religii chrześciańskiej opróżnione.

Stypendyum takowe ma być udzielone li tylko synom ubogich mieszczan i urzędników magistratualnych naszego miasta; oprócz tego mają się kompetenci celującym postępem z nauk szkolnych, pilności i dobrych obyczajów wykazać.

Pobieranie takowego stypendyum ma trwać przez cały czas uczęszczania do szkół realnych, aż do ukończenia przypisanych lat akademii technicznej we Lwowie.

Nadto będą ci stypendyści, którzy po ukończeniu pomienionych studyów do urzędu budowniczego miejskiego na praktykę wstąpić zechcą, przed wszystkiemi innymi kandydatami uwzględnieni.

Ubiegający się o takowe stypendyum mają swoje podania w przeciągu czterech tygodni do Magistratu wnieść.

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 5. lipca 1867.

(1390) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 2189. Gmina miasta Sambora wypuszcza w dzierzawę na lat 6, 9 albo 12 przysłużajace jej w całem terytoryum miejskiem wyłączne prawo wyrobu piwa z dodaniem do niego miejskiego browaru. Browar jest urządzony na 60 beczek warki i w używaniu. Do niego przydają się dwa kotły miedziane, dwie susznie angielskie, 100 korcy słodu i wszystkie narzędzia, dalej pomieszkanie dla browarnika o dwóch pokojach i kuchni, tudzież pomieszkanie dla bednarza. Browar z całem urządzeniem oddany będzie w stanie, w jakim się znajduje. Konsumcya piwa w mieście wynosi rocznie około 8000 wiader, która z każdym rokiem się podnosi, zwłaszcza, że na 100 mil kwadratowych w okręgu i na blisko 400.000 ludności tylko 4 browarów mniejszych rozmiarów jest czynnych.

Wydzierzawienie odbędzie się drogą licytacyi na dniu 5. sierpnia 1867 ofertami, które aż do godziny 4tej po południu wnieść można, wszakże przyjęte będą oferty i przed tym dniem wniesione. Po zamknięciu tej ofertowej licytacyi nastąpi licytacya ustna, jednak bez otwarcia ofert, które otwarte będą dopiero po skończonej licytacyi ustnej. Za cenę wywołania rocznego czynszu dzierzawnego stawia się suma 2000 zł. wal. austr., od której każden licytant złoży 10proc. jako wadyum.

Bliższe warunki tej dzierzawy można przejrzeć każdego czasu w kancelaryi tutejszego urzędu.

Sambor, dnia 2. lipca 1867.

(1373) **Kundmachung.** (3)

Nro. 42886. Die Bukowinaer k. k. Landesbehörde hat mit dem Erlasse vom 4. Juli l. J. Zahl 8168 den Einlaß der Viehtriebe in die Contumazanstalten aus der Moldau unter Beobachtung der 20tägigen Observations-Periode, so wie den Einlaß der Rindshäute im getrockneten Zustande ins Inland gestattet.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 7. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 42886. C. k. władza krajowa Bukowińska rozporządzeniem z dnia 4. lipca b. r. l. 8168 dozwoliła wpuszczanie bydła z Mołdawii do zakładów kontumacyjnych pod warunkiem odbycia 20dniowej kwarantany, tudzież przywóz skór wysuszonych.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. lipca 1867.

(1321) **Edykt.** (3)

Nr. 11008. C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs na cały ruchomy i nieruchomy majątek Wolfa Dawida Agatsteina, znajdujący się w krajach koronnych, w których norma jurysdykcyjna z dnia 20. listopada 1852 Nr. 251 D. P. P. obowiązuje, i wzywa tych wszystkich wierzycieli, którzy jakiekolwiek pretensye do Wolfa Dawida Agatsteina mają, aby pretensye swoje na jakimkolwiek tytule się opierające, do tutejszego c. k. sądu krajowego najdalej do dnia 10. września 1867 zgłosili i należycie uzasadnili, gdyż w przeciwnym razie z pretensyami temi przeciw znajdującej się i jeszcze przybyć mającej masie krydalnej bez względu na przysługujące im przeciw masie prawa własności i zastawu, albo prawa kompensacyjne oddalonemi zostaną, jeżeli masa krydalna pretensyami w powyższym terminie zgłoszonemi zostanie wyczerpniętą, a w razie przysługującego im prawa kompensacyi, zostaną do zaspokojenia długu masie krydalnej należącego się przynagleni.

Zastępcą masy krydalnej i tymczasowym zarządcą tejże masy ustanawia się p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. Dra. Rosenblatta; — a do obioru stałego zarządcy masy krydalnej i wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 11. września 1867 godz. 10. rano, na ktorym wszyscy wierzyciele stanąć mają.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 25. czerwca 1867.

(1364) **Kundmachung.** (3)

Nr. 5976. Mit 1. August l. J. tritt im Orte Sassów bei Złoczów ein k. k. Postamt ins Leben, welches sich mit dem Brief- Fahrpostdienste und mit der Passagiersaufnahme zu den zwischen Lemberg und Brody kursirenden Mallepostem nach Maßgabe der bei Ankunft des Wagens noch vorhandenen freien Wagenplätze zu befassen und seine Verbindung mittelst der fraglichen Mallefahrten, dann mittelst der zwischen Złoczów und Brody cursirenden täglichen Cariolposten zu erhalten hat.

Zur Bemessung der Passagiertaxe Seitens des Postamtes Sassów wird die Distanz zwischen Sassów und Złoczów mit $1^1/_8$ Meilen, zwischen Sassów und Podhorce mit 1 Meile festgesetzt.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Sassów hat aus nachbenannten Orten zu bestehen: Chmielowa, Huta, Werhobuzka, Kołtów. Krusów, Opaki, Pobocz, Ruda, Sassów, Usznia, Werhobuż.

Die Postämter der Rute Lemberg-Brody werermächtigt, bei den Mallepoften Lemberg-Brody auch Reisende bis Sassów aufzunehmen.

Lemberg, am 5. Juli 1867.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

(1384) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 1422. Celem wydzierzawienia miejskiej propinacyi wódczanej i propinacyi piwnej na czas od 1. stycznia 1868 do końca grudnia 1871 odbędzie się w kancelaryi urzędu gminnego w Sniatynie licytacya w trzech terminach, mianowicie: na propinacyę wódki 13., 20. i 27. sierpnia 1867, a na propinacyę piwa 8., 22. i 29. sierpnia 1867.

Cena wywołania za propinacyę wódki wynosi 11.000 złr., za propinacyę piwa 2742 złr. 75 c., z których kwot $^{10}/_{00}$ jako zakład do rąk komisyi licytującej złożyć się ma.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane w urzędzie gminnym w Sniatynie.

Śniatyn, 24. czerwca 1867.

(1383) **Edykt.** (2)

Nr. 10115. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem nieobecnych Jana, Ferdynanda i Franciszka Schreder, a w razie ich śmierci, ich niewiadomych spadkobierców, jako współwłaścicieli realności pod L. 31-$15^1/_4$ i L. 185 dawniej $346^3/_4$ w Stanisławowie położonych, że Józefa i Anna Raab za właścicielki $^1/_6$ części tych realności zaintabulowane zostały, i tym nieobecnym celem zawiadomienia ich o tej intabulacyi p. adwokat Eminowicz ze substytucyą p. adwokata Dwernickiego kuratorem ustanowiono.

Stanisławów, 17. czerwca 1867.

(1365) **Edykt.** (2)

Nr. 8389. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnowie czyni się niniejszem wiadomo, iż celem zaspokojenia przez Anielę z Zawiślaków Rusinowską przeciwko Fischlowi Ratz i Aronowi Ratz wywalczonej sumy 6200 złr. m. k. czyli 6510 zł. w. a. wraz z procentem po 5proc. od dnia 13. lutego 1864 kosztami sądowemi w kwocie 45 zł. 89 kr. i 1 zł. 36 kr. kosztami egzekucyi w kwocie 9 zł. 67 kr., 10 zł. 58 kr. i 32 zł. 37 kr. przyznanemi dozwoloną została uchwała tegoż c. k. Sądu z dnia 13. czerwca 1867 do liczby 8389 egzekucyjna publiczna sprzedaż $^2/_3$ części realności pod Nr. 293 w Tarnowie położonej egzekuta Fischla Ratza własnych, która się w dwóch terminach, mianowicie 12go sierpnia i 16go września 1867, każdą razą o godzinie 10tej zrana w tymże c. k. sądzie obwodowym pod następującemi warunkami odbędzie:

1. Cenę kupna stanowi wartość szacunkowa w kwocie 15417 zł. $86^2/_3$ kr. w. a., niżej której rzeczona realność przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym sprzedaną być nie może.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed zaofiarowaniem ceny kupna do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^{10}/_{100}$ ceny szacunkowej w okrągłej sumie 1541 zł. w. a. a to albo gotówką, albo w książeczkach kasy oszczędności krajowej, albo w listach zastawnych galicyjskich lub w obligach długu państwa, lub też w obligach indemnizacyjnych lub w akcyach kolei galicyjskiej Karola Ludwika, które to listy zastawne, akcye, obligi i obligacye według ostatniego kursu, którym się chęć kupna mający wykazać ma, liczonemi być mają. Wadyum nabywcy zatrzymanem będzie na zabezpieczenie dopełnienia warunków licytacyjnych, innym licytantom zaś, zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

3. Egzekucyę prowadząca p. Aniela z Zawiślaków Rusinowska od złożenia wadyum natenczas uwolnioną będzie, jeżeli się przed komisyą licytacyjną wykaże, że wywalczona niniejsza jej należytość nie jest obciążoną i że wadyum na intabulowanych na rzecz jej należytościach ut Dom. 18. p. 383. n. 5. on. i n. 39. on. tabularnie zabezpieczone zostało.

4. Nabywca obowiązany będzie trzecią część ceny kupna w dniach 30tu po doręczeniu mu prawomocnej uchwały akt licytacyi do sądowej wiadomości przyjmującej złożyć do depozytu sądowego, w którąto trzecią część wliczonem będzie wadyum, jeżeli w gotówce złożone było, resztujące zaś dwie trzecie części ceny kupna winien będzie nabywca w dniach 30tu po doręczeniu mu prawomocnego wyroku klasyfikacyjnego czyli tak zwanej tabeli płatniczej, a to stosownie do tejże albo gotówką do depozytu c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego złożyć, albo wierzycielom tabularnym według wyroku klasyfikacyjnego na cenę kupna przekazanym zapłacić, tymczasem zaś od chwili wprowadzenia nabywcy w fizyczne posiadanie $^2/_3$ nabytej realności procenta po $^5/_{100}$ od tychże dwóch resztujących trzecich części ceny kupna w ratach półrocznych z góry do depozytu sądowego opłacać, a to pod rygorem egzekucyi. Te zaś długi tabularne, których wypłaty może dlatego, że termin wypowiedzenia zastrzeżony jeszcze nie upłynął, przyjąćby nie chciano, winien nabywca przyjąć do zapłaty.

5. Po złożeniu pierwszej raty ceny kupna wprowadzonym zostanie nabywca nawet bez zgłoszenia się o posiadanie nabytych $^2/_3$ części realności, od którego to czasu wszystkie podatki i daniny gminne i ciężary publiczne płacić, tudzież wszelkie powinności gminne ponosić i za wszelkie niebezpieczeństwa i nieprzewidziane wypadki, sam odpowiadać będzie.

6. Równocześnie z oddaniem fizycznego posiadania, otrzyma nabywca dekret własności i za właściciela nabytych $^2/_3$ części realności zaintabulowanym zostanie, obowiązek zaś jego uiszczenia resztujących dwóch trzecich części ceny kupna pod surowością relicytacyi w sposób w 4. punkcie wyrażony, oraz płacenia procentów w stanie biernym tych $^2/_3$ części nabytej realności zaintabulowanym, zaś wszelkie długi tabularne na cenę kupna przeniesionemi zostaną. Należytość od przeniesienia własności poniesie nabywca z własnych funduszów.

7. Gdyby nabywca któregokolwiek z przytoczonych warunków co do zapłaty ceny kupna nie dopełnił, wolno będzie egzekucyę prowadzącej, i każdemu z wierzycieli tabularnych rzeczone $^2/_3$ części realności na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy nawet na jednym terminie licytacyjnym choćby niżej ceny szacunkowej sprzedać, w którym to razie złożenie wadyum i dalsze wpłaty, jakieby nabywca poczynił był, posłużą na zabezpieczenie odpowiedzialności, do jakiej się zobowiązał i te o tyle tylko zwrócone mu zostaną, i ile przy relicytacyi nieokaże się żaden obowiązek wynagrodzenia.

8. Gdyby zaś przy tych dwóch terminach licytacyjnych nikt ceny szacunkowej tych części realności nie zaofiarował, natenczas stosownie do dekretu nadwornego z dnia 25. czerwca 1824 l. 2017 wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hypotecznych, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, termin na dzień 17go września 1867 o godzinie 10. zrana.

9. Chęć kupna mającym wolno wyciąg tabularny i akt oszacowaniu rzeczonych $^2/_3$ części realnosci w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnąć lub w odpisach podjąć.

O czem się egzekucyę prowadzącą Anielę z Zawislaków Rusinowską, egzekutów pp. Fischla Ratza i Arona Ratza, niemniej wierzycieli tabularnych, jako to: c. k. prokuratoryę skarbową w Krakowie imieniem wys. skarbu, dyrekcyę huty żelaznej w Zakopanem, Marcina Deutscha, Dra. Jakóba Kreutzera, Jakóba Lobethala, Lazara Maschlera, Jozuę Maschlera, Bernarda Gutmanna, Ferdynanda Russy, dóm handlowy Goebel i Frisch, potem tych wszystkich, którzy są albo niewiadomego pobytu, albo po dniu 27. stycznia 1867 do hypoteki pomienionej realności weszli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna z jakiejkolwiekbądź przyczyny na czasie doręczona być niemogła, przez ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Jarockiego z substytucyą p. adwokata Dra. Rosenberga zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 13. czerwca 1867.

(1357) **Edykt.** (3)

Nr. 1836. C. k. miej. delig. sąd powiatowy w Nowym Sączu podaje niniejszem do wiadomości, że wsprawie Benjamina Wejsa przeciw Łukaszowi Szczurkowi w celu zapłacenia wywalczonej kwoty 269 złr. mon. konw. czyli 282 złr. w. a. wraz z procentem 4% od dnia 19. listopada 1854 policzyć się mającym, tudzież kosztów prawnych 3 złr. $81^1/_2$ c. w. a. i kosztów egzekucyi 5 złr. $^1/_2$ c., 6 złr. $19^1/_2$ c. 7 złr. 35 c., 7 złr. 75 c., 12 złr. 56 c. i 15 złr. 41 c., dalej kosztów egzekucyi 24 złr. 3 c. w. a., i poniżej w kwocie 17 złr. 61 c. w. a. przyznanych kosztów po odtrąceniu przedpłaty w kwocie 100 złr., na powtórne rozpisanie licytacyjnej sprzedaży realności rustykalnej pod Nr. 32 w Piątkowy położonej, własność Łukasza Szczurka stanowiącej, i dotąd do ksiąg tabularnych niewciągniętej zezwolono, która to licytacya w jednym terminie dnia 9. sierpnia 1867 o godzinie 9 przedpołudniem w sądzie tutejszym pod warunkami w rezolucyi sądowej z dnia 21. marca 1866 l. 449 zawartemi przedsięwziętą zostanie, i realność także niżej wartości szacunkowej kwotę 2365 złr. w. a. stanowiącej sprzedaną będzie. — Warunki licytacyjne w registraturze sądowej do przeglądu pozostają.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 19. czerwca 1867.

(1409) **Edikt.** (1)

Nr. 9759. Das k. k. Landesgericht in Krakau verständigt mittelst Ediktes dem L. Glaser gewesenen Handelsmann in Krakau, daß wider denselben Ignaz Riesenfeld unterm 3. Juni 1867 Z. 9759 ein Gesuch um Ausfolgung des in Folge Verbothes auf im Expedite der Nordbahn gelagerten Waaren erlegten Cautionsbetrages von 150 fl. eingereicht habe.

Ob unbekannten Wohn- und Aufenthaltsortes des L. Glaser wurde für denselben ein Curator in der Person des Herrn Dr. Machalski mit Substituirung des Herrn Dr. Witski zur Vertretung bestellt, und das Gesuch zur Wahrung der Rechte des Belangten zur Aeußerung binnen 14 Tagen mitgetheilt.

Krakau, am 12. Juni 1867.

Doniesienia prywatne.